

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การบังคับใช้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๑๐๗๒ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑. กรมการปกครองได้รับหนังสือจากจังหวัดชุมพรขอหารือกรณี นาย ส. ซึ่งได้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ จำนวน ๒ ใบ คือ ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ “สวนอาหาร พ.” และสถานบริการ “ห้องอาหาร ป.” และปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานบริการ “ห้องอาหาร ป.” ได้กระทำความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “สวนอาหาร พ.” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้นาย ส. ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. กรมการปกครอง โดยคณะอนุกรรมการด้านกฎหมายได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นเป็นสองแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่หนึ่ง เห็นว่า กรณีผู้ประกอบการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๔ (๑) ถึง (๗) ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการและห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปีตามข้อ ๔ วรรคสองของคำสั่งดังกล่าว เป็นการลงโทษทางปกครองที่มุ่งเน้นจะปิดสถานที่ที่มีการกระทำความผิด เพื่อให้ผู้นำสถานที่ดังกล่าวมาเปิดเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการอีกเป็นเวลาห้าปี และห้ามมิให้ออกใบอนุญาตแก่บุคคลผู้นั้นที่จะขออนุญาตตั้งสถานบริการไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใด ๆ อีกเป็นเวลาห้าปี แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงสถานบริการอื่น ๆ ที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลเฉพาะสถานบริการและสถานที่ตั้งของสถานบริการ “ห้องอาหาร ป.” เท่านั้น มิได้หมายความรวมถึงสถานบริการอื่นที่เป็นของนาย ส. ด้วย ดังนั้น การที่นาย ส. ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “ห้องอาหาร พ.” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงสามารถดำเนินการได้หากพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่า นาย ส. มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๘

แนวทางที่สอง เห็นว่า เมื่อผู้ประกอบการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๔ (๑) ถึง (๗) ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ จึงเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม

ในการประกอบกิจการสถานบริการเป็นเวลาห้าปีตามข้อ ๔ วรรคสอง ที่กำหนดว่า “ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี” ซึ่งลักษณะต้องห้ามดังกล่าวหมายความรวมถึงการห้ามออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการขึ้นใหม่ไม่ว่าจะตั้งขึ้นในสถานที่ใด และการห้ามต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ สำหรับสถานบริการอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ วรรคสอง ของคำสั่งดังกล่าว ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “ห้องอาหาร ป.” และห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี การที่นาย ส. ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “สวนอาหาร พ.” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แม้จะเป็นสถานบริการที่ไม่ถูกลงโทษตามคำสั่งดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่อาจพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าวได้

๓. กรมการปกครองจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นในสองประเด็น ดังนี้

(๑) หากสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือถูกสั่งปิดและห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ พนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในสถานที่อื่นให้แก่ผู้ประกอบการรายนั้นได้หรือไม่

(๒) กรณีผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหลายแห่ง และมีสถานบริการแห่งใดแห่งหนึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ พนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในสถานบริการแห่งอื่นที่ไม่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แก่ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการรายนั้นได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณาสองประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดและพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าวในสถานที่นั้นอีกเป็นเวลาห้าปี ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในสถานที่อื่นให้แก่ผู้ประกอบการรายนั้นได้หรือไม่ เห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ มีวัตถุประสงค์ในการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งเข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ โดยกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมและกำกับการให้บริการของสถานที่ดังกล่าว ตลอดจนกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย อันเป็นการดำเนินการเพื่อปฏิรูปและจัดระเบียบ

ในสังคมและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และโดยที่ข้อ ๔^๑ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๗) และวรรคสอง แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการฝ่าฝืนและต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ประกอบกับความในข้อ ๔ วรรคสอง แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๑ ดังกล่าว กำหนดว่าในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี กรณีจึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดมาตรการควบคุมสถานประกอบการที่เป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการซึ่งครอบคลุมทั้งสถานประกอบการที่เป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและสถานประกอบการบางประเภทที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ รวมทั้งยังกำหนดมาตรการลงโทษทางปกครองเพื่อยับยั้งการดำเนินการที่เป็นความผิดกับสถานบริการนั้น ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ในเรื่องเสร็จที่ ๙๒/๒๕๖๐^๒ และเรื่องเสร็จที่ ๘๘๙/๒๕๖๔^๓ นอกจากนี้ หากปรากฏว่าสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๔ วรรคหนึ่ง แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดสถานบริการนั้นได้ รวมทั้งสั่งห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากผู้ใดฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษ

^๑ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ
- (๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาที่กฎหมายบัญญัติ
- (๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าที่กำหนดเวลาที่กฎหมายบัญญัติ
- (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน

(๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ในสถานที่ของตน

(๗) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน

ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๒๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการเกินเวลาที่กฎหมายบัญญัติ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าขอบเขตของการลงโทษตามคำสั่งดังกล่าวมีผลเฉพาะกับสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ได้กระทำการอันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายในสถานที่แห่งนั้นเท่านั้น อีกทั้ง แม้ว่าความตอนท้ายของข้อ ๔ วรรคสอง แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๔ จะใช้คำว่า “...และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี” ก็ตาม แต่ก็ เป็นข้อความที่กำหนดมาตรการลงโทษทางปกครองต่อเนื่องตามขอบเขตของคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและคำสั่งปิดและห้ามมิให้เปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวนั้นอีกเป็นเวลาห้าปี เพื่อให้คำสั่งดังกล่าวบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และเมื่อพิจารณาข้อ ๖/๑^๕ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙^๗ ที่ได้กำหนดมาตรการลงโทษทางอาญา เพื่อลงโทษผู้ฝ่าฝืนเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งปิดดังกล่าวไว้แล้ว กรณีจึงเป็นบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาในการใช้บังคับจึงต้องตีความโดยเคร่งครัดเพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “ห้องอาหาร ป.” ซึ่งมีชื่อนาย ส. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว และมีคำสั่งห้ามมิให้เปิดสถานบริการดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี ตามข้อ ๔ วรรคสอง^๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘^๙ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงมีผลผูกพันนาย ส. เฉพาะการดำเนินการที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการในสถานที่ที่กำหนดไว้ในคำสั่งดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ประกอบการรายนี้จะขอรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากสถานที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว จึงสามารถกระทำได้ ส่วนการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรา ๔^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่ผู้ประกอบการซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งมีการประกอบกิจการหลายแห่ง และหากสถานบริการแห่งใดแห่งหนึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

^๔ ข้อ ๖/๑ ผู้ใด

(๑) เปิดสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งปิดตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือข้อ ๕ วรรคสอง

ฯลฯ

ฯลฯ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๖ มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

แห่งอื่นที่ไม่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการรายนั้นได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า การที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการมีผลเฉพาะกับการประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่แห่งนั้นเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ประกอบการรายนี้จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแห่งอื่นที่ไม่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต จึงสามารถกระทำได้ ส่วนการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรา ๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๑๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามข้อ ๗^๙ ประกอบกับข้อ ๓^{๑๐} แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^๘มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยอก
ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ
เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ
ใบอนุญาตนั้น

^๙ข้อ ๗ ให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ มาใช้บังคับกับการอนุญาตให้ต่ออายุ
ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการโดยอนุโลม

^{๑๐}ข้อ ๓ ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติ
การกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ โดยผู้ขออนุญาตต้องไม่มีประวัติการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลาสามปี และไม่เคยต้องคำพิพากษา
ถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญามีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน